

NÁVRHY GENERÁLNEJ ADVOKÁTKY

JULIANE KOKOTT

prednesené 15. januára 2009 1(1)

Vec C-357/07

TNT Post UK Ltd

The Queen

proti

The Commissioners of Her Majesty's Revenue & Customs

[návrh na začatie prejudiciálneho konania podaný High Court of Justice (England & Wales), Queen's Bench Division (Administrative Court)]

„Šiesta smernica o DPH – Oslobodenia od dane – Pojem ‚verejné pošty‘ – Univerzálna služba – Zásada daňovej neutrality“

I – Úvod

1. V tejto veci High Court of Justice (England and Wales), Queen's Bench Division (Administrative Court) žiada o výklad článku 13 bodu A ods. 1 písm. a) šiestej smernice o DPH(2), ktorý stanovuje oslobodenie služieb poskytovaných „verejnými poštami“ od dane. Je potrebné osobitne upresniť význam, ktorý má tento pojem na liberalizovanom trhu poštových služieb.

2. V rámci konania vo veci samej TNT Post UK Limited (ďalej len „TNT“) spochybňuje skutočnosť, že všetky poštové služby Royal Mail Group Limited (ďalej len „Royal Mail“), ktorý je poskytovateľom univerzálnej služby v Spojenom kráľovstve, sú oslobodené od dane z pridanej hodnoty, zatiaľ čo služby všetkých ostatných poskytovateľov podliehajú dani z pridanej hodnoty. Podľa názoru žalobcu už „verejná pošta“ na úplne liberalizovanom trhu Spojeného kráľovstva neexistuje, takže oslobodenie už nie je odôvodnené. Naopak, ak sa oslobodenie uplatňuje na poskytovateľa univerzálnej služby, otázka, ktorá sa následne kladie je, či musia byť oslobodené všetky jeho služby alebo len niektoré z nich, a ak, tak ktoré.

3. Stanoviská členských štátov, ktoré sa zúčastnili na konaní, sa výrazne odlišujú. Vyjadrené názory siahajú od schválenia praxe Spojeného kráľovstva až po odmietnutie akéhokoľvek oslobodenia na liberalizovanom trhu. Nezdá sa teda, že jednotný výklad a uplatňovanie šiestej smernice sú v tomto ohľade zabezpečené. Komisia už okrem toho podala žaloby o nesplnenie povinnosti proti trom členským štátom, a to na jednej strane preto, že neuplatňujú oslobodenie od DPH a na druhej strane preto, že toto oslobodenie nadmerne rozširujú.(3)

4. Odpoveď na otázky, ktoré boli položené v prejednávanej veci, sa netýka len všetkých

súkromných spotrebiteľov, ktorí využívajú poštové služby. Určenie pôsobnosti oslobodenia môže rovnako ovplyvniť vývoj na trhoch poštových služieb v členských štátoch. V závislosti od záveru, ku ktorému Súdny dvor dôjde, môžu jeho odpovede posilniť postavenie zriadeného poskytovateľa univerzálnej služby a sťažiť výskyt konkurenčných poskytovateľov, alebo mať opačný účinok.

II – Právny rámec

A – Právo Spoločenstva

5. Článok 13 bod A šiestej smernice s názvom „Oslobodenia určitých činností uskutočňovaných vo verejnom záujme od dane“ stanovuje najmä:

„1. Bez toho, aby boli dotknuté ostatné ustanovenia spoločenstva, platí, že členské štáty oslobodia od dane nasledujúce položky, a to za podmienok, ktoré stanovujú na účely zabezpečenia správnej a jednoznačnej aplikácie tohto oslobodenia od daní [dane – *neoficiálny preklad*] a na účely ochrany pred možnými daňovými únikmi, pred neplatením daní a pred ich zneužívaním:

a) poskytovanie služieb verejnými poštovými organizáciami a dodávky tovaru súvisiaceho s týmito službami, s výnimkou prepravy cestujúcich a telekomunikačných služieb [poskytovanie služieb a dodanie tovaru s nimi súvisiaceho, ktoré uskutočňujú verejné pošty, s výnimkou prepravy osôb a telekomunikačných služieb – *neoficiálny preklad*]; ...“(4)

6. Smernica 97/67/ES (ďalej len „smernica o poštových službách“)(5) zavádza spoločné pravidlá týkajúce sa jednotného trhu poštových služieb. Upravuje najmä spôsoby poskytovania univerzálnej poštovej služby.

7. Článok 2 smernice o poštových službách obsahuje najmä tieto definície:

„2. verejná poštová sieť: systém organizácie a zdrojov všetkých druhov, ktoré používajú poskytovatelia univerzálnej služby, predovšetkým na účely:

– vyberania poštových zásielok, na ktoré sa vzťahuje povinnosť univerzálnej služby, z prístupových miest na celom území,

– smerovanie a manipulácia so zásielkami z prístupového miesta poštovej siete do distribučného strediska,

– distribúcia na adresy, uvedené na zásielkach;

...

13. poskytovateľ univerzálnej služby: verejný alebo súkromný subjekt, ktorý poskytuje univerzálnu poštovú službu alebo jej časť v rámci členského štátu, názov ktorého bol oznámený Komisii v súlade s článkom 4...“

8. Povinnosti členských štátov v oblasti poskytovania univerzálnej služby sú upresnené najmä v článku 3 smernice 97/67/ES, ktorý obsahuje tieto ustanovenia:

„1. Členské štáty zabezpečia, aby mali užívatelia právo na univerzálnu službu, [ktorá zahŕňa] trvalé poskytovanie poštových služieb stanovenej kvality na všetkých miestach na ich území za prijateľné ceny pre všetkých užívateľov.

2. V tejto súvislosti prijímú členské štáty opatrenia, ktorými zabezpečia, aby hustota kontaktných miest a prístupových miest zodpovedala potrebám užívateľov.

3. Členské štáty podniknú opatrenia, ktorými zabezpečia, že poskytovateľ (poskytovatelia) univerzálnej služby bude (budú) zaručovať každý pracovný deň a najmenej päť dní v týždni, okrem okolností a zemepisných podmienok, ktoré národné regulačné orgány považujú za výnimočné, minimálne:

- jedno vyberanie,
- jedno dodanie do domu alebo priestorov každej fyzickej alebo právnickej osoby...

7. Univerzálna služba, uvedená v tomto článku, zahŕňa národné aj cezhraničné služby.“

9. Článok 7 ods. 1 smernice 97/67 znel pred nadobudnutím účinnosti smernice 2008/6/ES(6), ku ktorému došlo 27. februára 2008, takto:

„V rozsahu potrebnom na zabezpečenie poskytovania univerzálnej služby môžu členské štáty naďalej vyhradiť služby poskytovateľovi (poskytovateľom) univerzálnej služby. Tieto služby sa obmedzia na zber, triedenie, prepravu a dodávanie vnútroštátnych listových zásielok a prichádzajúcich cezhraničných listových zásielok, či už ide o zrýchlené, alebo normálne dodávanie, v rámci oboch nasledovných hmotnostných a cenových limitov. Hmotnostný limit je 100 gramov od 1. januára 2003 a 50 gramov od 1. januára 2006. Tieto hmotnostné limity sa neuplatňujú od 1. januára 2003, ak je cena rovná alebo vyššia [ak sa cena rovná alebo je vyššia – *neoficiálny preklad*] než trojnásobok verejnej sadzby pre listovú zásielku prvej hmotnostnej triedy najrýchlejšej kategórie a od 1. januára 2006, ak je cena rovná alebo vyššia [ak sa cena rovná alebo je vyššia – *neoficiálny preklad*] než dva a pol násobok tejto sadzby...”

B – Vnútroštátne právo

10. V Spojenom kráľovstve bolo oslobodenie poštových služieb, ktoré je stanovené v šiestej smernici, prebraté článkom 31 ods. 1 v spojení s prílohou 9 skupinou 3 bodmi 1 a 2 zákona o dani z pridanej hodnoty (Value Added Tax Act) z roku 1994, zmeneného a doplneného zákonom z roku 2000. Podľa týchto ustanovení preprava poštových zásielok spoločnosťou „Post Office Company“ a poskytovanie služieb spoločnosťou „Post Office Company“ v spojení s prepravou poštových zásielok sú oslobodené od DPH.

11. „Post Office Company“ tvorí spoločnosť Royal Mail Holdings plc, ktorá ako holdingová spoločnosť nevykonáva vlastnú obchodnú činnosť. Ako uvádza vnútroštátny súd, správny orgán však rozšíril výnimku, ktorú pre „Post Office Company“ stanovuje zákon z roku 1994 o DPH v znení z roku 2000, na všetky dcérske spoločnosti poskytujúce poštové služby, v ktorých má Royal Mail Holdings plc 100 % podiel na základnom imaní.

12. Článok 4 zákona o poštových službách z roku 2000 definuje pojem „univerzálna poštová služba“. Tento výraz označuje poštovú službu, ktorá je v zásade poskytovaná na celom území a ktorá zaručuje každý pracovný deň aspoň jedno doručenie poštových zásielok každej osobe v Spojenom kráľovstve na jednej strane, a aspoň jedno vyberanie poštových zásielok z prístupových miest, ktoré boli na tento účel zriadené, na druhej strane. Okrem toho sa musí preprava poštových zásielok z jedného miesta na druhé a doplnkové služby prijímania, zberu, triedenia a doručovania takýchto zásielok za dostupné ceny určené v súlade s verejnou tarifou, ktorá je v celom Spojenom kráľovstve jednotná, poskytovať ako súčasť univerzálnej služby.

13. Poskytovateľom univerzálnej služby v zmysle zákona z roku 2000 o poštových službách sa

rozumie akákoľvek osoba, ktorej totožnosť oznámil príslušný minister Európskej komisii v súlade s článkom 4 smernice o poštových službách a ktorá bola o tom informovaná.

III – Skutkový stav, prejudiciálne otázky a konanie

14. Britský poštový trh je od 1. januára 2006 úplne liberalizovaný. Akémukoľvek žiadateľovi, ktorý spĺňa stanovené podmienky, môže byť udelená licencia na prepravu akejkoľvek poštovej zásielky akejkoľvek hmotnosti.
15. Royal Mail je v súčasnosti jediným poskytovateľom univerzálnej služby v Spojenom kráľovstve, ktorého totožnosť bola oznámená Komisii. Na základe licencie, ktorá mu bola na tento účel udelená, musí Royal Mail dodržiavať určité podmienky a najmä poskytovať na celom území Spojeného kráľovstva poštové služby za jednotné a dostupné ceny.
16. Poštové služby, ktoré musí poskytovať Royal Mail, okrem iného zahŕňajú povinnosť zriadiť dostatočnú sieť prístupových miest pre užívateľov, poskytovať každý pracovný deň službu doručovania na akúkoľvek adresu v Spojenom kráľovstve a vyberanie poštových zásielok z každého prístupového miesta, ako aj dodržiavanie určitých kvalitatívnych noriem, akými sú najmä urýchléné doručovanie pošty zasielanej prvou triedou v zásade nasledujúci pracovný deň.
17. Vnútroštátna integrovaná poštová sieť, ktorú prevádzkuje Royal Mail, obsluhuje šesť dní týždenne približne 27 miliónov adries, približne 113 000 poštových schránok, 14 200 poštových úradov a 90 000 podnikateľských priestorov. Celkovo Royal Mail zamestnáva v Spojenom kráľovstve približne 185 000 osôb.
18. Pokiaľ ide o listové zásielky, podlieha z hľadiska príjmov približne 90 % poštových služieb poskytovaných Royal Mailom regulačným podmienkam a požiadavkám, ktoré boli uložené iba Royal Mailu a neboli uložené žiadnemu inému prevádzkovateľovi poštových služieb v Spojenom kráľovstve.
19. Spoločnosť TNT je od decembra 2002 držiteľom licencie na poskytovanie poštových služieb a po liberalizácii je oprávnená, rovnako ako Royal Mail, prepravovať bez obmedzenia všetky listy v rámci Spojeného kráľovstva. V súčasnosti TNT poskytuje len poštové služby nazývané „prvá fáza služieb“ (upstream services). Tie spočívajú vo vyberaní, v mechanizovanom a v niektorých prípadoch v ručnom triedení, spracúvaní poštových zásielok, ako aj v ich prepravovaní až do regionálnych prístupových miest, ktoré prevádzkuje Royal Mail.
20. Royal Mail a TNT musia platiť licenčný poplatok založený na obrate. Licenčné podmienky oboch poskytovateľov poštových služieb sa však v niektorých častiach výrazne odlišujú. Royal Mail podlieha prísnejším pravidlám v oblasti cenovej regulácie, frekvencie, zemepisného pokrytia, prístupu zákazníkov, kvalitatívnych noriem, vybavovania reklamácií a zmien všeobecných podmienok, za ktorých sú uvedené poštové služby poskytované.
21. Okrem toho licencia, ktorá bola udelená Royal Mailu, ho zaväzuje poskytovať spoločnosti TNT poštové služby nazývané ako „druhá fáza služieb“ (downstream services). Tieto služby zahŕňajú prepravu a doručovanie adresátom poštových zásielok, ktoré TNT vopred vytriedila, spracovala a prepravila z regionálnych prístupových miest Royal Mailu.
22. Zatiaľ čo zákon o DPH z roku 1994 vo svojom súčasnom znení oslobodzuje od DPH prepravu poštových zásielok, ktorú uskutočňuje Royal Mail, poštové služby, ktoré poskytujú ostatní poskytovatelia, akým je TNT, úplne podliehajú DPH v obvyklej sadzbe 17,5 %.
23. TNT odhaduje, že pošta z podnikateľského sektora predstavuje približne 85 % celkového

objemu pošty v Spojenom kráľovstve. Okolo 40 % takých zásielok je od podnikov, ktoré nie sú schopné uplatniť si celú DPH zaplatenú na vstupe a osobitne od poskytovateľov finančných služieb, ktorí pre TNT predstavujú hlavnú časť trhu v sektore obchodných zásielok. Je preto v záujme spoločnosti TNT minimalizovať sumu DPH, ktorú musí útovať svojim obchodným zákazníkom.

24. TNT preto podala na High Court of Justice of England and Wales (Administrative Court) žalobu smerujúcu k preskúmaniu zákonnosti oslobodenia od DPH, ktoré je priznané Royal Mailu podľa tretej skupiny prílohy 9 zákona o DPH z roku 1994. Uznesením z 12. júla 2007 položil High Court v rámci tohto konania Súdnemu dvoru tieto prejudiciálne otázky:

1. a) Ako sa má vykladať výraz „verejné pošty“ uvedený v článku 13 bod A ods. 1 písm. a) smernice 77/388/EHS alebo šiestej smernice o DPH [teraz článok 132 ods. 1 písm. a) smernice 2006/112]?

b) Je výklad uvedeného výrazu ovplyvnený skutočnosťou, že poštové služby v členskom štáte boli liberalizované, že neexistujú žiadne vyhradené služby v zmysle smernice Rady 97/67/ES v znení jej zmien a doplnení a že existuje len jeden určený poskytovateľ univerzálnej služby, ktorý bol oznámený Komisii v súlade s uvedenou smernicou (ako je napríklad Royal Mail v Spojenom kráľovstve)?

c) Za okolností tohto prípadu [ktoré sú uvedené v prvej otázke písm. b)], zahŕňa uvedený výraz

i) iba jediného určeného poskytovateľa univerzálnej služby (akým je Royal Mail v Spojenom kráľovstve) alebo

ii) tiež súkromného prevádzkovateľa poštových služieb (akým je TNT Post)?

2. Za okolností tohto prípadu, má sa článok 13 bod A ods. 1 písm. a) smernice 77/388/EHS alebo šiestej smernice o DPH [teraz článok 132 ods. 1 písm. a) smernice 2006/112] vykladať tak, že vyžaduje od členského štátu alebo mu povoľuje, aby oslobodil všetky poštové služby poskytované „verejnými poštami“?

3. Ak členské štáty musia alebo môžu oslobodiť niektoré ale nie všetky služby poskytované „verejnými poštami“, na základe akých kritérií majú byť uvedené služby určené?

25. TNT, Royal Mail, írsky, grécky, nemecký, fínsky a švédsky vládca, ako aj vládca Spojeného kráľovstva a Komisia predložili v rámci konania pred Súdnym dvorom pripomienky.

IV – Právna analýza

A – O prvej prejudiciálnej otázke

26. Prvá prejudiciálna otázka sa skladá z troch častí, ktoré preskúmam spoločne. V podstate sa týka určenia pôsobnosti *ratione personae* článku 13 bodu A ods. 1 písm. a) šiestej smernice. Podľa tohto ustanovenia členské štáty oslobodia „poskytovanie služieb verejnými poštovými organizáciami a dodávky tovaru súvisiaceho s týmito službami, s výnimkou prepravy cestujúcich a telekomunikačných služieb [poskytovanie služieb a dodanie tovaru s nimi súvisiaceho, ktoré uskutočňujú verejné pošty, s výnimkou prepravy osôb a telekomunikačných služieb – *neoficiálny preklad*]“.

27. High Court sa pýta, či na úplne liberalizovanom trhu poštových služieb možno ešte hovoriť o „verejných poštách“, ktorých služby sú oslobodené a prípadne, ktorí poskytovatelia poštových služieb spadajú pod tento pojem.

28. TNT, ako aj fínska a švédka vláda sa domnievajú, vychádzajúc z návrhov, ktoré predniesol generálny advokát Geelhoed vo veci Dansk Postordreforening(7), že oslobodenie poštových služieb od dane v období po zrušení vyhradenia niektorých služieb už nie je odôvodnené. Naopak, Royal Mail, ostatné členské štáty zúčastnené na konaní a Komisia zastávajú názor, že za súťažných podmienok sa poskytovať (poskytovatelia) univerzálnej služby má (majú) považovať za verejné pošty, ktorých služby sú oslobodené.

– Výklad pojmu „verejná pošta“ vzhľadom na kontext ustanovenia a zmysel a účel oslobodenia

29. Na úvod je potrebné pripomenúť, že oslobodenia, ktoré sú vymenované v článku 13 bode A šiestej smernice sa týkajú činností vo verejnom záujme, ako okrem iného uvádza názov tejto časti. Ustanovenia časti A oslobodzujú okrem poskytovania poštových služieb, poskytovanie zdravotníckych služieb, služieb sociálnej pomoci a služieb v oblasti náboženstva, vzdelávania, kultúry a športu.

30. Pre tieto služby je spoločné, že zodpovedajú základným životným potrebám populácie a často ich poskytujú neziskové verejnoprávne inštitúcie. V roku 1977 zastával normotvorca Spoločenstva názor, že súťažou týchto základných potrieb bolo aj poskytovanie poštových služieb. Tieto nevyhnutné služby sa musia poskytovať verejnosti za nízku cenu a bez pridania DPH.(8)

31. Pri výbere služieb, ktoré sú podľa článku 13 šiestej smernice oslobodené, normotvorca Spoločenstva vychádzal na jednej strane z oslobodení, ktoré už v členských štátoch existovali v okamihu prijatia smernice. Na druhej strane sa snažil obmedziť počet oslobodení, keďže predstavujú výnimku zo všeobecnej zásady, podľa ktorej sa DPH vyberá z každého poskytnutia služieb, ktoré zdaniteľná osoba uskutoční za protihodnotu.(9)

32. Z dôvodu, že oslobodenia predstavujú výnimku, musia sa vykladať doslovne.(10) V dôsledku toho článok 13 bod A šiestej smernice sa netýka všetkých činností vo verejnom záujme, ale len tých, ktoré sú v ňom vymenované a veľmi podrobne popísané.(11) Z toho však nevyplýva, že sa výrazy použité na definovanie oslobodení stanovených v článku 13 musia vykladať spôsobom, ktorý by tieto oslobodenia zbavil ich účinkov.(12)

33. Na účely presnejšieho vymedzenia ich rozsahu je mnoho oslobodení podmienených tým, že služby sú poskytované určitými osobami alebo zariadeniami. Poskytovanie zdravotnej starostlivosti osobám je oslobodené len vtedy, ak ho poskytuje zdravotnícky personál osobitne oprávnený na tieto účely [článok 13 bod A ods. 1 písm. c) šiestej smernice].(13)

34. Ďalšie oslobodenia sa uplatňujú len vtedy, ak predmetné služby poskytujú verejnoprávne inštitúcie alebo určité štátom uznané inštitúcie [pozri článok 13 bod A ods. 1 písm. b), g), h), i), n) a p) šiestej smernice]. To je vysvetlené tým, že len služby, ktoré poskytuje štátom kontrolovaná inštitúcia, zodpovedajú osobitnému verejnému záujmu, ktorý odôvodňuje oslobodenie. Štátna kontrola totiž umožňuje najmä zabezpečiť kvalitu služby a primeranosť jej ceny.

35. Pokiaľ ide o oslobodenie poštových služieb podľa článku 13 bodu A ods. 1 písm. a) šiestej smernice, Súdny dvor už vo svojom rozsudku Komisia/Nemecko(14) zdôraznil, že toto ustanovenie sa týka len služieb, ktoré poskytujú verejné pošty v základnom zmysle tohto pojmu. Podľa Súdneho dvora služby, ktoré sú oslobodené na základe článku 13 bodu A, nie sú

definované prostredníctvom výhradne vecných a funkčných pojmov.(15)

36. Znenie článku 13 bodu A ods. 1 písm. a) teda zaručuje, že oslobodené sú len služby, ktoré zákazníkom poskytujú priamo samotné poštové organizácie. Naopak, oslobodené nie sú čiastkové služby, ktoré tretie osoby poskytujú poštovej organizácii napríklad vo forme železničnej alebo leteckej prepravy poštových zásielok medzi jednotlivými poštovými úradmi.(16)

37. Súdny dvor však nevyvodil z použitia pojmov „verejné pošty“ záver, že tento výraz sa týka len štátnych poskytovateľov. Zastával naopak názor, že oslobodenie sa rovnako uplatňuje na služby poskytované licencovaným súkromným podnikom.(17) Na rozdiel od iných oslobodení, článok 13 bod A ods. 1 písm. a) šiestej smernice práve nepožaduje, aby poštové služby poskytovala verejnoprávna inštitúcia.

38. Je pravda, že v čase prijatia smernice v roku 1977 nebolo nevyhnutné rozlišovať medzi štátnymi a súkromnými poskytovateľmi, keďže poštové služby v tomto čase poskytovali predovšetkým štátne monopoly.

39. Od tohto času sa však organizácia sektora poštových služieb zjavne zmenila. V rámci prebratia smernice o poštových službách boli štátne monopoly postupne zrušené a trh bol otvorený hospodárskej súťaži.

40. Nebolo by v súlade s cieľmi šiestej smernice vyhradiť oslobodenie od DPH v tejto oblasti len štátnym poskytovateľom poštových služieb alebo ho už vôbec neuplatňovať v prípade, ak už neexistuje štátny poskytovateľ. Obchodné podniky môžu byť v zásade tiež verejnými poštami v zmysle článku 13 bodu A ods. 1 písm. a) šiestej smernice v prípade, ak poskytujú poštové služby vo verejnom záujme, a to súbežne alebo namiesto bývalého štátneho monopolu.(18)

41. Zo zaradenia úpravy oslobodenia v článku 13 bode A totiž vyplýva, že jej zmysel a účel spočíva v tom, aby poštové služby neboli zdražené o DPH, pretože sa považujú za služby vo verejnom záujme a v dôsledku toho sa musia poskytovať za nízku cenu.(19)

42. Tento cieľ nestratil svoj význam v dôsledku liberalizácie trhu poštových služieb.

43. Článok 2 bod 2 smernice o poštových službách teda predpokladá zachovanie „verejnej poštovej siete“, ktorú definuje ako systém organizácie a zdrojov všetkých druhov, ktoré používajú poskytovatelia univerzálnej služby. Článok 3 smernice o poštových službách zabezpečuje, aby užívatelia mali – aj v prípade neexistencie štátneho poštového monopolu - právo na univerzálnu službu, ktorá zahŕňa trvalé poskytovanie poštových služieb stanovenej kvality na všetkých miestach na ich území, za prijateľné ceny pre všetkých užívateľov. Článok 12 vyžaduje, aby ceny za služby, ktoré sú súčasťou poskytovania univerzálnej služby, boli prijateľné a zamerané na pokrytie nákladov; umožňuje, aby boli upravené vo forme jednotnej tarify uplatňovanej na celom vnútroštátnom území.

44. Normotvorca Spoločenstva tým, že stanovil požiadavky pre univerzálnu službu, upresnil tie služby, ktoré sú predmetom osobitného verejného záujmu. Smernica o poštových službách sa však obmedzuje na stanovenie minimálnych požiadaviek v tejto súvislosti.(20) Samotné tieto ustanovenia teda neumožňujú určiť, ktoré poskytovatelia a ktoré služby sú v legislatívnom kontexte členského štátu oslobodené od DPH.

45. Okrem toho je pravda, že smernica o poštových službách a šiesta smernica o DPH patria do úplne odlišných právnych oblastí a majú úplne odlišný predmet úpravy, ako to zdôrazňuje švédka vláda. Smernica o poštových službách predstavuje všeobecný rámec pre organizáciu poštových trhov a vôbec neodkazuje na zaobchádzanie s poštovými službami z hľadiska DPH.

Šiesta smernica zavádza systém DPH na úrovni Spoločenstva a poštových služieb sa týka len veľmi okrajovo.

46. To však nebráni tomu, aby boli na účely výkladu šiestej smernice zodpovedajúce posúdenia, z ktorých vychádzajú ustanovenia smernice o poštových službách týkajúce sa univerzálnej služby poskytovanej verejnou poštovou sieťou. V tomto bode sa totiž prekrýva účel oboch súborov noriem: ich cieľom je zabezpečiť verejnosti poskytovanie poštových služieb za prijateľné ceny.

47. To predstavuje dôvod, aby sa za súasných podmienok prevádzkovateľa verejnej poštovej siete, ktorí poskytujú univerzálnu službu, považovali za verejné pošty v zmysle článku 13 A ods. 1 písm. a) šiestej smernice.

48. Royal Mail, grécka, írsky, švédsky vlád a vlád Spojeného kráľovstva však namietajú proti tomu, aby sa pri výklade šiestej smernice o DPH zodpádila smernica o poštových službách. Tvrdia, že smernica o poštových službách, ktorá je založená na článku 95 ES, nemôže viesť k zmene danových ustanovení, ktoré boli jedomyseľne prijaté v súlade s článkom 93 ES. Ak normotvorca chcel zosúladiť oslobodenie od DPH, pokiaľ ide o poštové služby, mohol toto ustanovenie zmeniť napríklad pri nahradení šiestej smernice smernicou 2006/112(21).

49. Tieto ciele však nie sú presvedčivé. V prejednávanej veci nejde o zmenu a doplnenie šiestej smernice, ale o jej výklad pri zodpádaní jej účelu. V rámci jej znenia je rovnako potrebné v tejto súvislosti zodpádať skutkový rámec a kontext práva Spoločenstva v okamihu uplatňovania oslobodenia.(22)

50. Je totiž v súlade s judikatúrou Súdneho dvora používať pri výklade ustanovení šiestej smernice príslušné danové ustanovenia Spoločenstva, pokiaľ sledujú zhodné ciele. V rozsudku Abbey National(23) Súdny dvor napríklad vykladal pojem správy spoločných investičných fondov v zmysle článku 13 bodu B písm. d) pododseku 6 šiestej smernice s odkazom na definíciu, ktorú poskytla smernica Rady 85/611/EHS z 20. decembra 1985 o koordinácii zákonov, iných právnych predpisov a správnych opatrení týkajúcich sa podnikov kolektívneho investovania do prevoditeľných cenných papierov (PKIPCP).(24)

– Uplatňovanie oslobodenia od dane po zrušení vyhradenia niektorých služieb

51. TNT, fínska a švédsky vlád okrem toho zastávajú názor, a to s odkazom na návrhy, ktoré predniesol generálny advokát Geelhoed vo veci Dansk Postordreforening(25), podľa ktorých sa oslobodenie uplatňuje len vtedy, ak stále existujú poštové služby, ktoré sú vyhradené niektorým poskytovateľom. Generálny advokát v skutočnosti zastával názor, že poštové podniky plnia úlohu vo verejnom záujme, ktorá je oslobodená len v prípade, ak poskytujú vyhradené služby. Služby, ktoré sú súčasťou univerzálnej služby bez toho, aby boli výlučne vyhradené jednému poskytovateľovi, sa poskytujú za podmienok normálnej hospodárskej súťaže a majú isto obchodnú povahu.(26)

52. Je pravda, že článok 7 smernice o poštových službách už nevyžaduje úplnú liberalizáciu, ale umožňuje vyhradiť obmedzenú škálu služieb jednému alebo viacerým poskytovateľom. Spojené kráľovstvo a niektoré ďalšie členské štáty však túto možnosť už nevyužívajú.

53. Na liberalizovanom trhu však členské štáty musia v súlade s článkom 4 smernice o poštových službách vždy zabezpečiť, aby bola zaručená univerzálna služba. Musia najmä prijať opatrenia, aby poskytovatelia (poskytovatelia) univerzálnej služby dodržiaval(i) podmienky stanovené v článkoch 3 až 6 a v článku 12 smernice o poštových službách, pokiaľ ide o kvalitu a cenu poštových služieb.

54. Spojené kráľovstvo tieto povinnosti splnilo tým, že uložilo Royal Mail povinnosť poskytovať univerzálnu službu a stanovilo mu príslušné podmienky v licencií, ktorá mu bola na tento účel udelená. Podmienky stanovené v licencií na univerzálnu službu sa jednoznačne odlišujú od podmienok, ktoré sa uplatňujú na iných poskytovateľov poštových služieb v Spojenom kráľovstve, ako uviedol vnútroštátny súd.

55. Aj bez priznania výlučných práv poskytovateľa univerzálnej služby teda neposkytujú svoje služby na trhu, ktorý by bol úplne voľný a organizovaný na základe čisto ekonomických dôvodov. Naopak, vykonávajú rovnako úlohu vo verejnom záujme a v tomto rámci podliehajú osobitnej štátnej kontrole. Je preto v súlade s účelom článku 13 bodu A ods. 1 písm. a) šiestej smernice považovať poskytovateľa univerzálnej služby za „verejné pošty“ v zmysle tohto ustanovenia a oslobodiť ich služby od DPH.

56. V tejto súvislosti je potrebné zohľadniť skutočnosť, že vyhradenie niektorých služieb má podľa odôvodnenia čl. 16 smernice o poštových službách za cieľ zabezpečiť prevádzku univerzálnej služby za finančne vyrovnaných podmienok. Vyhradenie má preto za cieľ zachovanie finančnej rovnováhy poskytovateľa univerzálnej služby, aby mohol plniť svoju úlohu vykonávanú vo verejnom záujme.⁽²⁷⁾ Odhliadnuc od financovania osobitných nákladov univerzálnej služby, vyhradenie niektorých služieb v dôsledku toho nezodpovedá žiadnym iným dôvodom verejného záujmu. Nie je teda dôvodné, aby oslobodenie, ktoré je stanovené v článku 13 bode A ods. 1 písm. a) šiestej smernice záviselo od vyhradenia niektorých služieb, pretože je vo verejnom záujme poskytovať univerzálnu službu, aj keď finančný základ jej poskytovania nemusí byť stanovený udelením výlučných práv.

57. Navyše výklad, ktorý sa zakladá na skutočnosti, že niektoré služby sú vyhradené, by mal za následok, že článok 13 bod A ods. 1 písm. a) šiestej smernice by bol zbavený účinku vo viacerých členských štátoch, čomu je potrebné sa v čo najväčšej možnej miere vyhnúť, a to napriek povinnosti reštriktívneho výkladu oslobodení.⁽²⁸⁾

– Výklad vzhľadom na zásadu daňovej neutrality

58. Zostáva preskúmať námietku, ktorú vzniesla spoločnosť TNT, ako aj švédsko a fínsko vlád, podľa ktorej oslobodenie poskytovateľa univerzálnej služby na liberalizovanom trhu porušuje zásadu daňovej neutrality a narušá hospodársku súťaž.

59. Zásada daňovej neutrality, ktorá je vlastná spoločnému systému DPH a ktorú je potrebné dodržiavať pri výklade oslobodení, bráni tomu, aby sa s hospodárskymi subjektmi, ktoré uskutočňujú rovnaké plnenia, v oblasti vyberania DPH zaobchádzalo odlišne.⁽²⁹⁾ Táto zásada zahŕňa zásadu odstránenia narušenia hospodárskej súťaže, ktorá vzniká v súvislosti s odlišným zaobchádzaním z hľadiska DPH.⁽³⁰⁾

60. Je potrebné súhlasiť s vyššie uvedenými ústnými konaniami, že zásada daňovej neutrality je v každom prípade dodržaná, ak sa oslobodenie uplatňuje len na poskytovateľov, ktorí poskytujú vyhradené poštové služby. Z dôvodu priznania výlučných práv jednému poskytovateľovi je totiž nemožné, aby ostatné hospodárske subjekty poskytovali rovnaké plnenia a aby odlišné daňové zaobchádzanie s týmito poslednými uvedenými subjektmi porušovalo zásadu neutrality.

61. Z toho však nevyplýva, že zásada neutrality je automaticky porušená v prípade, ak sa oslobodenie nevzťahuje na povahu plnenia ako vyhradenej služby, ale vo všeobecnosti sa vzťahuje na univerzálnu službu. So zásadou daňovej neutrality je totiž zlučiteľné oslobodiť len služby, ktoré poskytuje poskytovateľ univerzálnej služby, pokiaľ tieto služby nie sú z dôvodu osobitného právneho rámca porovnateľné so službami ostatných poskytovateľov poštových

služieb, a teda nedochádza k narušeniu hospodárskej súťaže.

62. Univerzálna služba, ktorú poskytuje Royal Mail vo verejnom záujme, v zásade spočíva v tom, že sa všetkým užívateľom ponúknu určité poštové služby pokrývajúce celé územie za stanovenú tarifu. Osobitne Royal Mail je povinný sprístupniť určený počet prístupových miest (poštové schránky a poštové úrady), z ktorých je vyberanie poštových zásielok zaručené aspoň jedenkrát za pracovný deň. Táto spoločnosť musí doručovať všetky povolené poštové zásielky za primeranú a jednotnú cenu na všetky adresy v Spojenom kráľovstve a nemôže odmietnuť prepravu do vzdialených oblastí alebo to uskutočniť len za vyššiu cenu. Nakoniec pošta musí byť doručená všetkým súkromným domácnostiam a obchodným zákazníkom každý pracovný deň.

63. TNT nie je povinná poskytovať porovnateľné služby. V dôsledku toho zásada daňovej neutrality nevyžaduje, aby sa s ťinnosťami spoločnosti TNT a ťinnosťami Royal Mailu zaobchádzalo z hľadiska DPH rovnako. Je síce možné, že TNT sťasti poskytuje rovnaké služby ako Royal Mail, akými sú zber a triedenie poštových zásielok. Univerzálna služba, na ktorú sa vzťahuje zvýhodnené daňové zaobchádzanie, však spočíva práve v poskytovaní prístupu do verejnej poštovej siete, ktorá je definovaná ako systém infraštruktúry a služieb určitej kvality a za určitú cenu. Preto na účely posúdenia toho, či ťinnosti sú alebo nie sú porovnateľné, sa nemožno obmedziť na porovnanie jednotlivých služieb, ale zohľadniť skutočnosť, že spadajú do celkovej ponuky verejnej poštovej siete.(31)

64. V rámci odpovede na druhú otázku je potrebné preskúmať, či tento záver platí pre všetky ťinnosti poskytované univerzálnych služieb, alebo len pre niektoré z nich.

65. V každom prípade na daňové zaobchádzanie nemá vplyv to, či bola totožnosť poskytované univerzálnych služieb oznámená Komisii v súlade s ťlánkom 4 smernice o poštových službách. Dôležitá je len skutočnosť, či jeho služby zodpovedajú z vecného hľadiska kritériám univerzálnej služby, a či je ich poskytovanie zaručené po určitú dobu podľa podmienok licencie, ktorá mu bola udelená alebo podľa zákonných požiadaviek. Nebolo by totiž v súlade so zásadou daňovej neutrality, ak by sa s vecne totožnými službami zaobchádzalo z hľadiska DPH rozdielne len z dôvodu, že totožnosť hospodárskeho subjektu, ktorý ich poskytuje, bola oznámená Komisii.

66. Z predchádzajúceho vyplýva, že je potrebné odpovedať na prvú prejudiciálnu otázku tak, že „verejnými poštami“ v zmysle ťlánku 13 bodu A ods. 1 písm. a) šiestej smernice sú poskytovatelia poštových služieb, ktorí poskytujú univerzálnu službu. Uplatňovanie oslobodenia nepodlieha podmienke, že niektoré služby spadajúce pod univerzálne služby sú vyhradené tomuto poskytovateľovi (týmto poskytovateľom).

B – O druhej a tretej prejudiciálnej otázke

67. Svojou druhou otázkou chce vnútroštátny súd vedieť, či ťlánok 13 bod A ods. 1 písm. a) šiestej smernice sa týka všetkých ťinností uskutočňovaných poskytovateľom poštových služieb, na ktoré sa vzťahuje oslobodenie. V prípade, ak by všetky služby tohto prevádzkovateľa neboli oslobodené, požiadal Súdny dvor v rámci tretej otázky, aby uviedol kritériá, ktoré umožňujú odlíšiť oslobodené služby od tých, ktoré oslobodené nie sú. Keďže tieto dve otázky sú navzájom úzko spojené, budem sa nimi zaoberať spoločne.

68. Podľa názoru Royal Mail a gréckej, írskej vlády a vlády Spojeného kráľovstva znenie oslobodenia sa spája len s poskytovateľom služieb a nevyžaduje rozlišovanie medzi jednotlivými ťinnosťami príjemcu oslobodenia. Naopak, podľa názoru Komisie a nemeckej vlády sa oslobodenie uplatňuje len na služby poskytované univerzálnej služby, ktoré priamo spadajú pod poskytovanie univerzálnej služby. Komisia rozlišuje medzi týmito službami a prepravou niektorých

hromadných zásielok, ktoré by nemali byť oslobodené. Nemecká vláda sa domnieva, že služby, ktoré sa poskytujú za voľne dojednaných podmienok a taríf, nie sú oslobodené.

69. V tejto súvislosti je potrebné ešte raz pripomenúť, že podľa článku 13 bodu A ods. 1 písm. a) šiestej smernice poskytovanie služieb verejnými poštami a dodávky tovaru súvisiaceho s týmito službami musia byť oslobodené. S výnimkou prepravy cestujúcich a telekomunikačných služieb, ktoré sú z oslobodenia výslovne vylúčené, toto ustanovenie nezmieňuje osobitné služby verejných pôšt.

70. Zdá sa teda, že znenie dáva *a priori* za pravdu názoru Royal Mail a vládám, ktoré ho podporujú. Navyše úvahou, ktorá svedčí v prospech ich výkladu oslobodenia je, že by sa umožnilo jasné vymedzenie daňovo zvýhodnených činností, keďže by postačovalo bez ďalšieho rozlišovania overiť, kto vykonával činnosť.

71. Ak by sa však zohľadnila len skutočnosť, že službu poskytla verejná pošta, bolo by rovnako potrebné oslobodiť činnosti, ktoré nemajú žiaden vzťah s poštovými službami, ako je predaj papiernického tovaru alebo darov na poštových úradoch. To by bolo zjavne v rozpore so zmyslom a účelom oslobodenia, ktoré spočívajú v tom, že poskytovanie osobitných služieb vo verejnom záujme nebude podliehať DPH. Navyše ani zásada daňovej neutrality, ani zásada, že oslobodenie od DPH, ako ustanovenie upravujúce výnimku, sa musí vykladať doslovne, by neboli dodržané.

72. Na účely zohľadnenia týchto naposledy uvedených zásad sa oslobodenie musí vzťahovať len na služby, ktoré verejná pošta poskytuje v tomto postavení. Z odpovede na prvú otázku je zrejmé, že oslobodenie sa musí vzťahovať na služby verejnej poštovej siete, ktoré musia byť poskytované vo verejnom záujme, pričom sa v tejto súvislosti musia zohľadniť kvalifikácie prijaté v smernici o poštových službách.

73. V zásade sa nepochybne vyžaduje jednotný výklad znenia šiestej smernice o DPH.(32) Keďže smernica o poštových službách úplne neharmonizuje univerzálnu službu, v jednotlivých členských štátoch môžu existovať rozdiely, pokiaľ ide o definíciu služieb spadajúcich pod univerzálnu službu a ich vlastnosti, odlišnosti, ktoré vplývajú na oslobodenie poštových služieb od DPH.

74. Súdny dvor už v rozsudku Komisia/Nemecko(33) zdôraznil, že šiesta smernica sa vyhla ovplyvňovaniu organizácie systému pôšt členských štátov, keďže článok 13 bod A ods. 1 písm. a) sa rovnakým spôsobom týka štátnych poštových podnikov a poštových podnikov súkromného práva. Je tiež v súlade so zásadou subsidiarity, že členské štáty určujú, a to v rámci definovanom smernicou o poštových službách a pri zohľadnení ich geografických, sociálnych a ekonomických osobitností, poštové služby, ktoré sa musia poskytovať vo verejnom záujme.

75. Je však potrebné zohľadniť skutočnosť, že členské štáty majú povinnosť priznať oslobodenie v prípade, ak sú splnené podmienky uvedené v článku 13 bode A ods. 1 písm. a).(34) Tejto povinnosti zodpovedá súbežné právo jednotlivcov. Práve preto sa pri uplatňovaní oslobodenia od DPH musia členské štáty držať posúdení, ktoré vykonali v rámci právnej úpravy poštových služieb. Ak by mohli svojvoľne určiť požiadavky verejného záujmu na účely oslobodenia od DPH iným spôsobom než v rámci definície univerzálnej poštovej služby, právo na oslobodenie by bolo spochybnené.

76. Služba nie je univerzálnou službou len na základe toho, že je poskytovaná vďaka infraštruktúre poskytujúcej univerzálnu službu. Musí byť okrem iného zabezpečená v súlade so štandardizovanými podmienkami a tarífami, ktoré sú všeobecne uplatniteľné. Len v tomto prípade sa môže považovať za službu, ktorú verejná pošta poskytuje v tomto postavení a ktorá osobitným

spôsobom slúži verejnému záujmu.

77. Ako správne uvádza nemecká vláda s odkazom na odôvodnenie ? 15 smernice o poštových službách, poskytovatelia univerzálnej služby si ponechávajú právo na individuálne vyjednávanie o zmluvách so zákazníkmi. Takéto služby neposkytuje poskytovateľ konajúci ako verejná pošta, pretože služby nie sú za týchto podmienok rovnako dostupné všetkým užívateľom; sú dostupné len užívateľom, ktorí majú určitú kúpnu silu.

78. Navyše, pokiaľ ide o tieto služby, ktoré sú súbežne poskytované s univerzálnou službou a ktoré nepodliehajú rovnakým obmedzeniam ako tieto univerzálne služby, poskytovateľ univerzálnej služby sa nachádza v rovnakej situácii ako akýkoľvek poskytovateľ poštových služieb. Oslobodeniu teda bráni zásada daňovej neutrality, ako aj zásada zákazu narušovania hospodárskej súťaže.

79. V rozsudku Corbeau už Súdny dvor zdôraznil, že udelenie výlučných práv nie je odôvodnené ?lánkom 90 ods. 2 Zmluvy ES (teraz ?lánok 86 ES), pokiaľ ide o osobitné služby, ktoré sú oddeliteľné od služby vo verejnom záujme, ktoré zodpovedajú osobitným potrebám hospodárskych subjektov. (35) Royal Mail nepochybne nedisponuje výlučnými právami v tomto zmysle. Oslobodenie od DPH však predstavuje privilegium pre poskytovateľa univerzálnych služieb, ktoré je výlučne odôvodnené jeho úlohou vykonávanou vo verejnom záujme. Toto oslobodenie nie je možné rozšíriť na ďalšie služby, ktoré sa individuálne poskytujú hospodárskym subjektom.

80. Nie bez dôvodu ?lánok 14 ods. 2 smernice o poštových službách stanovuje, že poskytovatelia univerzálnej služby vedú vo svojom vnútornom útovníctve oddelené útovníctvo pre služby, ktoré sú súčasťou univerzálnej služby a pre tie, ktoré jej súčasťou nie sú. Z ?lánku 14 ods. 2 druhej vety vyplýva, že sa to rovnako uplatňuje na nevyhradené služby spadajúce pod univerzálnu službu. Toto pravidlo má za cieľ zabezpečiť transparentnosť nákladov a vyhnúť sa krížovej dotácii medzi jednotlivými kategóriami, ktorá by mohla poskytnúť výhody poskytovateľovi univerzálnej služby oproti iným poskytovateľom v rámci hospodárskej súťaže.

81. Jasné rozlíšenie medzi rôznymi kategóriami poštových služieb rovnako vyžaduje, pokiaľ ide o oslobodenie od DPH, aby sa poskytovateľovi univerzálnej služby neposkytla výhoda v oblastiach, v ktorých je v hospodárskej súťaži s inými poskytovateľmi. Keďže sa musí v každom prípade viesť oddelené útovníctvo pre rôzne druhy služieb, diferencované uplatňovanie oslobodenia by nemalo byť spojené s veľkými praktickými ťažkosťami.

82. Pokiaľ ide o hromadné zásielky (bulk mail services), ktoré by podľa názoru Komisie tiež nemuseli byť oslobodené od DPH, je potrebné najskôr uviesť, že tu nejde o technický pojem, ktorý by bol definovaný napríklad v smernici o poštových službách. Jedinou osobitnou kategóriou uvedenou v smernici o poštových službách je reklamná adresovaná zásielka. Je definovaná v ?lánku 2 bode 8 smernice o poštových službách ako „oznámenie, ktoré pozostáva výlučne z reklamného, marketingového alebo propagačného materiálu a obsahuje rovnakú správu, okrem mena adresáta, adresy a identifikačného čísla, ako aj ďalších modifikácií, ktoré nemenia charakter správy, pričom sa tento materiál posiela známému poštovému adresátovi a má sa dopraviť a doručiť na adresu, uvedenú odosielateľom na samotnom oznámení alebo na obálke“.

83. Na jednej strane by bolo možné chápať výraz „hromadná zásielka“ ako synonymum reklamnej adresovanej zásielky. V širšom zmysle by mohol zahŕňať všetky obchodné zásielky zaslané vo veľkom množstve odosielateľom, ktoré však obsahujú individuálne oznámenia, ako sú faktúry od telekomunikačných spoločností alebo výpisy z účtov zaslané bankami.

84. Bez ohľadu na zmysel, ktorý sa priradí tomuto výrazu je oslobodenie v každom prípade

vylúčené, pokiaľ sú tieto zásielky prepravované za individuálne dojednané ceny.

85. Aj keď sa uplatňuje všeobecná poštová tarifa, je nepochybné, že v tejto súvislosti nejde o služby, ktoré sú charakteristické pre životne bezodkladné potreby súkromných klientov. V zásade je tiež nepochybné vo verejnom záujme sprístupniť verejnú poštovú sieť obchodným klientom.

86. Z toho však majú nepriamo prospech jednotlivci. Majú záujem na tom, aby im boli obchodné zásielky zaslané za primerané ceny, a to aj keď bývajú vo vzdialených regiónoch členského štátu. Ak odosielateľ obchodných zásielok nie je oprávnený vykonať odpoveď DPH zaplatenej na vstupe, ako napríklad v prípade banky, DPH uplatnená na výstupe bude mať v konečnom dôsledku vplyv na cenu, ktorú odosielateľ fakturuje svojmu klientovi za svoje služby.

87. Nakoniec je v prípade obchodných zásielok obsahujúcich individuálne oznámenie, ktoré sa prepravujú za všeobecnú tarifu, ťažké určiť od akého počtu zásielok možno hovoriť o hromadnej zásielke, ktorá nie je oslobodená. Uplatňuje sa to už na 50 faktúr, ktoré priemerný podnik zasiela každý deň alebo len na tisíce faktúr, ktoré zasiela veľký energetický podnik. Práve preto by sa k takýmto poštovým zásielkam nemalo pristupovať inak ako k zásielkam individuálneho obsahu, ktoré sú zasielané individuálne.

88. Naopak, je možné stanoviť rozdiel, pokiaľ ide o reklamné adresované zásielky v zmysle článku 2 bodu 8 smernice o poštových službách. Napriek uplatňovaniu všeobecných poštových taríf by reklamné adresované zásielky mohli byť vylúčené z oslobodenia, pretože v prípade takýchto zásielok je obchodný záujem v reklame na produkt alebo služby odosielateľa prevažujúci. členským štátom v konečnom dôsledku prislúcha, aby určili, ako v tomto prípade zvažia osobitné záujmy a verejný záujem. V tejto súvislosti je rovnako potrebné zohľadniť záujem konkurenčných podnikov poskytovať a univerzálnej služby získať za rovnakých podmienok prístup do tohto lukratívneho segmentu trhu.

89. V dôsledku toho je potrebné odpovedať na druhú a tretiu otázku tak, že článok 13 bod A ods. 1 písm. a) šiestej smernice oslobodzuje len služby, ktoré verejná pošta poskytuje ako taká, teda služby, ktoré sú súčasťou univerzálnej služby a ktoré sa poskytujú vo verejnom záujme. Naopak, nie sú oslobodené služby, ktoré sú poskytované za individuálne dojednaných podmienok a ktoré nepodliehajú pravidlám upravujúcim univerzálnu službu.

V – Návrh

90. Vzhľadom na vyššie uvedené úvahy navrhujem odpovedať na prejudiciálne otázky High Court takto:

1. „Verejnými poštami“ v zmysle článku 13 bodu A ods. 1 písm. a) šiestej smernice Rady 77/388/EHS zo 17. mája 1977 o zosúladiení právnych predpisov členských štátov týkajúcich sa daní z obratu – spoločný systém dane z pridanej hodnoty: jednotný základ jej stanovenia sú poskytovatelia poštových služieb, ktorí poskytujú univerzálnu službu. Uplatňovanie oslobodenia nepodlieha podmienke, že niektoré služby spadajúce pod univerzálne služby sú vyhradené tomuto poskytovateľovi (týmto poskytovateľom).

2. Článok 13 bod A ods. 1 písm. a) šiestej smernice oslobodzuje len služby, ktoré poskytuje verejná pošta ako taká, teda služby, ktoré sú súčasťou univerzálnej služby a ktoré sa poskytujú vo verejnom záujme. Naopak nie sú oslobodené služby, ktoré sú poskytované za individuálne dojednaných podmienok a nepodliehajú pravidlám upravujúcim univerzálnu službu.

2 – Šiesta smernica Rady 77/388/EHS zo 17. mája 1977 o zosúladení právnych predpisov členských štátov týkajúcich sa daní z obratu – spoločný systém dane z pridanej hodnoty: jednotný základ jej stanovenia (Ú. v. ES L 145, s. 1; Mim. vyd. 09/001, s. 23), nahradená s účinnosťou od 1. januára 2007 smernicou Rady 2006/112/ES z 28. novembra 2006 o spoločnom systéme dane z pridanej hodnoty (Ú. v. EÚ L 347, s. 1).

3 – Pozri tlačové komuniké IP/07/1164 z 24. júla 2007.

4 – Znenie článku 132 ods. 1 písm. a) smernice 2006/112/ES je totožné.

5 – Smernica Európskeho parlamentu a Rady 97/67/ES z 15. decembra 1997 o spoločných pravidlách rozvoja vnútorného trhu poštových služieb spoločenstva a zlepšovaní kvality služieb (Ú. v. ES L 15, 1998, s. 14; Mim. vyd. 06/003, s. 71), v znení zmenenom a doplnenom smernicou Európskeho parlamentu a Rady 2002/39/ES z 10. júna 2002 (Ú. v. ES L 176, s. 21; Mim. vyd. 06/004, s. 316).

6 – Smernica Európskeho parlamentu a Rady 2008/6/ES z 20. februára 2008, ktorou sa mení a dopĺňa smernica 97/67/ES s ohľadom na úplné dokončenie vnútorného trhu poštových služieb Spoločenstva (Ú. v. EÚ L 52, s. 3). Táto smernica zruší od 1. januára 2011 možnosť vyhradiť určité služby (v jedenástich členských štátoch sa uplatňuje dlhšia lehota na prebratie, a to až do konca roku 2012).

7 – Návrhy z 10. apríla 2003, C-169/02, Zb. s. I-13330, bod 79. Táto vec sa neskončila rozsudkom Súdneho dvora, keďže návrh na začatie prejudiciálneho konania bol po predložení návrhov stiahnutý.

8 – Pozri v tomto zmysle, pokiaľ ide o článok 13 bod A ods. 1 písm. b) a c) šiestej smernice, rozsudky z 20. novembra 2003, D'Ambrumenil a Dispute Resolution Services, C-307/01, Zb. s. I-13989, bod 58, a z 8. júna 2006, L.u.P., C-106/05, Zb. s. I-5123, bod 25.

9 – Pozri návrh šiestej smernice Rady 77/388/EHS zo 17. mája 1977 o zosúladení právnych predpisov členských štátov týkajúcich sa daní z obratu – spoločný systém dane z pridanej hodnoty: jednotný základ jej stanovenia, v znení neskorších predpisov, ktorý predložila Komisia 29. júna 1973, *Vestník Európskej únie*, príloha 11/73, s. 16.

10 – Rozsudky d'Ambrumesnil, už citovaný v poznámke pod čiarou 8, bod 52; z 26. mája 2005, Kingscrest Associates a Montecello, C-498/03, Zb. s. I-4427, bod 29; zo 14. júna 2007, Haderer, C-445/05, Zb. s. I-4841, bod 18, a zo 16. októbra 2008, Canterbury Hockey Club a Canterbury Ladies Hockey Club, C-253/07, Zb. s. I-7821, bod 17.

11 – Rozsudky z 12. novembra 1998, Institute of the Motor Industry, C-149/97, Zb. s. I-7053, bod 18; d'Ambrumesnil, už citovaný v poznámke pod čiarou 8, bod 54, a z 1. decembra 2005, Ygeia, C-394/04 a C-395/04, Zb. s. I-10373, bod 15.

12 – Rozsudky Haderer, už citovaný v poznámke pod čiarou 10, bod 18, a Canterbury Hockey Club a i., už citovaný v poznámke pod čiarou 10, bod 17.

13 – Pozri tiež v tejto súvislosti moje návrhy vo veci Solleveld a van den Hout/van Eijnsbergen (rozsudok z 27. apríla 2006, C-443/04 a C-444/04, Zb. s. I-3617), body 39 a 49.

14 – Rozsudok z 11. júla 1985, 107/84, Zb. s. 2655, bod 11.

15 – Rozsudky Komisia/Nemecko, už citovaný v poznámke pod čiarou 14, bod 13, a zo 14.

decembra 2006, VDP Dental Laboratory, C-401/05, Zb. s. I-12121, bod 25.

16 – Rozsudok Komisia/Nemecko, už citovaný v poznámke pod čiarou 14, body 11 a 19.

17 – Rozsudok Komisia/Nemecko, už citovaný v poznámke pod čiarou 14, bod 16.

18 – Pozri návrhy vo veci Dansk Postordreforening, už citované v poznámke pod čiarou 7, body 70 až 76.

19 – Pozri v tejto súvislosti body 29 a 30 týchto návrhov.

20 – Pozri napríklad znenie článku 3 ods. 3 prvej vety smernice o poštových službách.

21 – Už citovaná v poznámke pod čiarou 2.

22 – Pozri v tomto zmysle rozsudky zo 6. októbra 1982, Cilfit a i., 283/81, Zb. s. 3415, bod 20, a z 18. októbra 2007, Agrover, C-173/06, Zb. s. I-8783, bod 17.

23 – Rozsudok zo 4. mája 2006, Abbey National, C-169/04, Zb. s. I-4027, bod 61 a nasl.; pre podobnejšie informácie o predmetnej judikatúre, pozri bod 73 a nasl. mojich návrhov v tejto veci.

24 – Ú. v. ES L 375, s. 3; Mim. vyd. 06/001, s. 139.

25 – Už citované v poznámke pod čiarou 7.

26 – Návrhy Dansk Postordreforening, už citované v poznámke pod čiarou 7, bod 79.

27 – Pozri rozsudok z 15. novembra 2007, International Mail Spain, C-162/06, Zb. s. I-9911, bod 31 a nasl., ktorý odkazuje na rozsudky z 19. mája 1993, Corbeau, C-320/91, Zb. s. I-2533, body 14 až 16, a zo 17. mája 2001, TNT Traco, C-340/99, Zb. s. I-4109, bod 5, ktoré sa týkajú článku 86 ods. 2 ES.

28 – Pozri bod 32 týchto návrhov vyššie a odkazy v poznámke pod čiarou 12.

29 – Rozsudky zo 7. septembra 1999, Gregg, C-216/97, Zb. s. I-4947, body 19 a 20; Kingscrest Associates a Montecello, už citovaný v poznámke pod čiarou 10, bod 29; L.u.P., už citovaný v poznámke pod čiarou 8, bod 24, a z 28. júna 2007, JP Morgan Fleming Claverhouse Investment Trust a The Association of Investment Trust Companies, C-363/05, Zb. s. I-5517, bod 46.

30 – Rozsudky z 3. mája 2001, Komisia/Francúzsko, C-481/98, Zb. s. I-3369, bod 22, a JP Morgan Fleming Claverhouse Investment Trust a The Association of Investment Trust Companies, už citovaný v poznámke pod čiarou 29, bod 47.

31 – Bolo by možné si predstaviť, že spoločnosť TNT by poskytovala integrovanú poštovú službu pokrývajúcu celé územie v spolupráci s inými poskytovateľmi, najmä s Royal Mailom. Ak by táto služba bola rovnako v súlade s legislatívnym rámcom, pokiaľ ide o tarifikáciu, bolo by ju možné považovať sa oslobodenú univerzálnu službu. Podľa môjho názoru nie je totiž nevyhnutné, aby poskytovateľ zabezpečoval svojimi vlastnými prostriedkami všetky miestkové služby, ktoré spoločne predstavujú univerzálnu službu.

32 – Pozri rozsudky Kingscrest Associates a Montecello, už citovaný v poznámke pod čiarou 10, bod 22; Haderer, už citovaný v poznámke pod čiarou 10, bod 17, a Canterbury Hockey Club a Canterbury Ladies Hockey Club, už citovaný v poznámke pod čiarou 10, bod 16.

33 – Už citovaný v poznámke pod ťiarou 14, bod 16.

34 – Pozri v tomto zmysle rozsudky Komisia/Nemecko, už citovaný v poznámke pod ťiarou 14, bod 10; zo 6. novembra 2003, Dornier, C-45/01, Zb. s. I-12911, bod 81, a JP Morgan Fleming Claverhouse Investment Trust a The Association of Investment Trust Companies, už citovaný v poznámke pod ťiarou 29, body 61 a 62.

35 – Rozsudok Corbeau, už citovaný v poznámke pod ťiarou 27, bod 19.